

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn כ"ח of שבועות דף כ. Some of the topics we will learn about include:

נשבע על ככר ואכלה

If someone swore not to eat a certain loaf of bread, and then ate it, whether he can still nullify the oath?

These Halachos may depend on whether he said

שלא אוכל

Not to eat from the loaf, or

שלא אוכלנה

Not to eat the entire loaf;

אין שבועה חל על שבועה

A subsequent oath cannot take effect on a previous identical oath.

B The Gemara discusses various scenarios, including:

1.

שבועה שלא אוכל ככר זו

אם אוכל זו

If someone swears, "I shall not eat from this loaf, if I eat from this other loaf," thus making one loaf the איסור, the prohibition, and the other loaf the תנאי, the condition.

2

תלאן זו בזו

לא אוכל זו אם אוכל זו

לא אוכל זו אם אוכל זו

He swore not to eat either loaf, conditional on his eating the other loaf. In this case, each loaf is both an איסור, and a תנאי for the other loaf.

3.

שבועה שלא אכלתי

שבועה שלא אכלתי

If someone swears falsely that he did not eat, and then repeats the oath.

4.

שבועה שלא אוכל תשע ועשר

If someone swears that he will not eat nine figs, and then swears not to eat ten figs.

5.

שבועה שלא אוכל עשר ותשע

If he first swears that he will not eat ten figs, and then swears not to eat nine.

A

נשבע על ככר
ואכלה

שלא אוכלנה שלא אוכל

אין שבועה חל על שבועה

שבועה שלא אוכל ככר זו
אם אוכל זו

תלאן זו בזו
לא אוכל זו אם אוכל זו
לא אוכל זו אם אוכל זו

B

שבועה שלא אכלתי
שבועה שלא אכלתי

שבועה שלא אוכל תשע
ועשר

שבועה שלא אוכל עשר
ותשע

1 So, let's review...

The Gemara earlier cited two rulings of רבא:

1.
שבועה שלא אוכל ככר זו
כיון שאכל ממנה כזית
חייב

שלא אוכלנה
אינו חייב עד שיאכל את כולה
If one swears, "I will not eat this loaf," he is liable for eating a single כזית, but if he swears, "I will not eat it," he is only liable if he consumes the entire loaf.

2.
אין שבועה חל על שבועה
A subsequent oath cannot take effect on a previous identical oath.
However,
אם נשאל על הראשונה
עלתה לו שניה תחתיה
If he nullifies the first oath retroactively, the subsequent oath would then take effect.

1

רבא

1

שבועה שלא אוכלנה אינו חייב עד שיאכל את כולה

but if he swears, "I will not eat it," he is only liable if he consumes the entire loaf.

שבועה שלא אוכל ככר זו כיון שאכל ממנה כזית חייב

If one swears, "I will not eat this loaf," he is liable for eating a single כזית of that loaf.

2

אין שבועה חל על שבועה

A subsequent oath cannot take effect on a previous identical oath.

However,

אם נשאל על הראשונה עלתה לו שניה תחתיה

If he nullifies the first oath retroactively, the subsequent oath would then take effect.

2 The Gemara now cites another ruling of רבא:
 נשבע על ככר ואכלה
 If someone swore not to eat a certain loaf of bread, and then ate it;
 אם שייר ממנה כזית
 נשאל עליה
 אכלה כולה
 אין נשאל עליה
 If he left over a כזית, he can nullify the oath retroactively, and he is not liable for eating it, but if he ate the entire loaf, he cannot nullify it, and he is liable.

The Gemara asks
 אי דאמר שלא אוכל
 מכזית קמא עבדיה לאיסוריה
 אי דאמר שלא אוכלנה
 מאי איריא כזית
 אפילו כל שהוא נמי
 If he swore שלא אוכל ככר זו, he should not be able to nullify the oath, because he already became liable as soon as he ate the first כזית;
 And if he swore שלא אוכלנה, referring to the entire loaf, he should be able to nullify the oath, even if there is less than a כזית remaining, because he did not yet violate the oath?

The Gemara answers according to each option:
 איבעית אימא שלא אוכל
 He swore not to eat from the loaf, but
 מיגו דמהניא ליה שאלה אכזית בתרא
 מהניא ליה שאלה נמי אכזית קמא
 Since he can nullify the oath regarding the last כזית, he can nullify it regarding the first כזית as well.

איבעית אימא שלא אוכלנה
 He swore not to eat the whole loaf. However,
 אי שייר כזית
 חשיב לאיתשולי עליה
 ואי לא
 לא חשיב לאיתשולי עליה
 If a כזית is left, he can nullify it, because it's a significant part of the oath, but if less than a כזית is left, he cannot nullify it, because it's not a significant part of the oath.

2 Another ruling of רבא:
נשבע על ככר ואכלה
 If someone swore not to eat a certain loaf of bread, and then ate it;

<p>אכלה כולה אין נשאל עליה <i>but if he ate the entire loaf, he cannot nullify it, and he is liable.</i></p>	<p>אם שייר ממנה כזית נשאל עליה <i>If he left over a כזית, he can nullify the oath retroactively, and he is not liable.</i></p>
--	--

?

<p>אי דאמר שלא אוכלנה מאי איריא כזית אפילו כל שהוא נמי <i>And if he swore שלא אוכלנה, referring to the entire loaf, he should be able to nullify the oath, even if less than a כזית remains, because he did not yet violate the oath?</i></p>	<p>אי דאמר שלא אוכל מכזית קמא עבדיה לאיסוריה <i>If he swore שלא אוכל ככר זו, he should not be able to nullify the oath, because he already became liable as soon as he ate the first כזית;</i></p>
---	--

▲

איבעית אימא שלא אוכל
 He swore not to eat from the loaf, but

<p>מהניא ליה שאלה נמי אכזית קמא</p>	<p>מיגו דמהניא ליה שאלה אכזית בתרא</p>
--	---

Since he can nullify the oath regarding the last כזית, he can nullify it regarding the first כזית as well.

▼

איבעית אימא שלא אוכלנה
 He swore not to eat the whole loaf. However,

<p>ואי לא לא חשיב לאיתשולי עליה</p>	<p>אי שייר כזית חשיב לאיתשולי עליה</p>
--	---

If a כזית is left, he can nullify it, because it's a significant part of the oath, but if less than a כזית is left, he cannot nullify it, because it's not a significant part of the oath.

3 The Gemara cites a second opinion:

אמימר אמר

אפילו אכלה כולה

נשאל עליה

Even if he consumed the entire loaf, he can still nullify the oath, because

אי בשוגג מחוסר קרבן

אי במזיד מחוסר מלקות

If he ate it inadvertently, he is now liable a קרבן, and if he ate it knowingly, he is liable מלקות. Therefore,

הוי ליה שיוור

The oath is still relevant, and so he can nullify it.

However,

כפתוהו על העמוד

לא

If he was already bound to the post to receive מלקות, he

can no longer nullify the oath, because שמואל ruled

כפתוהו על העמוד ורץ מב"ד

פטור

If he were to flee from בית דין at this point, he would be exempt, since he was already publically disgraced.

However, the Gemara differentiates:

התם רץ

הכא לא רץ

If he flees, he would indeed be exempt from מלקות, but as

long as he does not flee, he will still receive מלקות, and so the oath is still relevant.

=====

3

אמימר אמר

אפילו אכלה כולה

נשאל עליה

Even if he consumed the entire loaf, he can still nullify the oath,

because

אי בשוגג מחוסר קרבן
אי במזיד מחוסר מלקות

If he ate it inadvertently, he is now liable a קרבן, and if he ate it knowingly, he is liable מלקות.

Therefore,

הוי ליה שיוור

The oath is still relevant, and so he can nullify it.

However,

כפתוהו על העמוד

לא

If he was already bound to the post to receive מלקות, he can no longer nullify the oath,

because שמואל ruled

כפתוהו על העמוד ורץ מב"ד

פטור

If he were to flee from בית דין at this point, he would be exempt,

since he was already publically disgraced.

However, the Gemara differentiates:

התם רץ

הכא לא רץ

If he flees, he would indeed be exempt from מלקות, but as long as he does not flee, he will still receive מלקות, and so the oath is still relevant.

4

The Gemara cites another ruling of רבא:

שבועה שלא אוכל ככר זו

אם אוכל זו

If someone swears, "I shall not eat from this loaf, if I eat from this other loaf;"

Thus, making one loaf the איסור, the prohibition, and the other loaf the תנאי, the condition;

In such a case, as Rashi explains,

אין איסור השבועה חל עליו בשעת שבועה

אלא בשעת מעשה הראשון

The oath takes effect at the time of the first action, when he eats the איסור or the תנאי. However, if this action is done inadvertently, it lacks

האדם בשבועה

Intent for an oath; and it is not effective;

Also, we must bear in mind that according to Rashi, in this case, the word ראשונה refers to the תנאי and שניה refers to the איסור, regardless of which loaf he ate first. ®

4

שבועה שלא אוכל ככר זו אם אוכל זו

If someone swears,

"I shall not eat from this loaf, if I eat from this other loaf;"
Thus, making one loaf the איסור, and the other loaf the תנאי,

In such a case, as Rashi explains,

אין איסור השבועה חל עליו בשעת שבועה

אלא בשעת מעשה הראשון

*The oath takes effect at the time of the first action,
when he eats the איסור or the תנאי.*

However, if this action is done inadvertently, it lacks

האדם בשבועה

Intent for an oath; and it is not effective;

*Also, we must bear in mind
that according to Rashi, in this case,
the word ראשונה refers to the תנאי
and שניה refers to the איסור,
regardless of which loaf he ate first.*

5 Therefore, it depends as follows:

1.
אכל את הראשונה בשוגג
והשניה במזיד
פטור
If he ate the תנאי, the conditional loaf, inadvertently, the
oath did not take effect, and so when he ate the איסור, the
forbidden loaf, knowingly, he is exempt מלקות.

2.
ראשונה במזיד
ושניה בשוגג
חייב
If he ate the תנאי knowingly, the oath then took effect, and
so when he ate the איסור inadvertently, he is liable to a
קרנן.

3.
שתיהן בשוגג
פטור
If he ate both loaves inadvertently, regardless of which he
ate first, he is exempt, because the oath did not take effect.

4.
שתיהן במזיד
If he ate both loaves knowingly, it depends:
אכליה לתנאי
והדר אכליה לאיסוריה
מיחייב
If he first ate the תנאי knowingly, and then ate the איסור
knowingly, he is liable מלקות, because the oath took
effect when he knowingly ate the תנאי.

אכליה לאיסוריה
והדר אכליה לתנאי
פלוגתא דרבי יוחנן וריש לקיש
If he first ate the איסור, and then the תנאי, it is a מחלוקת:
למ"ד התראת ספק שמה התראה
חייב
למ"ד לאו שמה התראה
פטור
When the witnesses warn him about eating the איסור, it is
uncertain whether he will be liable for his oath, because
he can simply avoid eating the תנאי; and it's a מחלוקת
whether this constitutes a valid warning.
=====

5

It depends as follows:

- 1 -

**אכל את הראשונה בשוגג
והשניה במזיד
פטור**

*If he ate the תנאי, the conditional loaf, inadvertently,
the oath did not take effect,
and so when he ate the איסור knowingly,
he is exempt מלקות.*

- 2 -

**ראשונה במזיד
ושניה בשוגג
חייב**

*If he ate the תנאי knowingly, the oath then took effect,
and so when he ate the איסור inadvertently,
he is liable to a קרנן.*

- 3 -

**שתיהן בשוגג
פטור**

*If he ate both loaves inadvertently,
regardless of which he ate first,
he is exempt,
because the oath did not take effect.*

- 4 -

שתיהן במזיד

If he ate both loaves knowingly, it depends:

**אכליה לתנאי
והדר אכליה לאיסוריה
מיחייב**

*If he first ate the תנאי knowingly,
and then ate the איסור knowingly, he is liable מלקות,
because the oath took effect when he ate the תנאי.*

**אכליה לאיסוריה
והדר אכליה לתנאי**

פלוגתא דרבי יוחנן וריש לקיש
*If he first ate the איסור, and then the תנאי,
it is a מחלוקת:*

למ"ד	למ"ד
התראת ספק	התראת ספק
לאו שמה התראה	שמה התראה
פטור	חייב

*When the witnesses warn him about eating the איסור,
it is uncertain whether he will be liable for his oath,
because he can simply avoid eating the תנאי;
and it's a מחלוקת whether this constitutes a valid warning.*

6 Another scenario:
 תלאן זו בזו
 לא אוכל זו אם אוכל זו
 לא אוכל זו אם אוכל זו
 He swore not to eat either loaf, conditional on his eating the other loaf. In this case, each loaf is both an איסור, and a תנאי for the other loaf.

We must remember that which Rashi said earlier that אין איסור השבועה חל עליו בשעת שבועה אלא בשעת מעשה הראשון

The oath takes effect at the time of the first action, when he eats the איסור or the תנאי. However, if this action is done inadvertently, it lacks האדם בשבועה

Intent for an oath; and it is not effective;

Also, we must bear in mind that according to Rashi, in this case, the words ראשונה ושניה refer to the loaf he ate first. ®

6

תלאן זו בזו
 לא אוכל זו אם אוכל זו
 לא אוכל זו אם אוכל זו

He swore not to eat either loaf, conditional on his eating the other loaf. In this case, each loaf is both an איסור, and a תנאי for the other loaf.

We must remember what Rashi said earlier. . . אין איסור השבועה חל עליו בשעת שבועה אלא בשעת מעשה הראשון

The oath takes effect at the time of the first action, when he eats the איסור or the תנאי. However, if this action is done inadvertently, it lacks האדם בשבועה

Intent for an oath; and it is not effective;

Also, we must bear in mind that according to Rashi, in this case, the words ראשונה ושניה refer to the loaf he ate first.

7 Therefore, it depends as follows:

1.

אכל זו בזדון ועצמה ובשגגת חבירתה
וזו בזדון ועצמה ובשגגת חבירתה
פטור

If he ate each loaf while remembering his oath not to eat it, but forgetting that it is a תנאי forbidding the other loaf, he is exempt, because

As Rashi explains;

Regarding the first loaf;

חלה עליו שבועת עצמה

שאם יאכל חבירתה יתחייב על זו למפרע

The חלה was on the first loaf, because he was aware of the שבועה when he ate it, which was the שבועה.

However, it's only חל retroactively, later when he eats the second loaf, which is the תנאי of the first loaf.

Therefore, his איסור of the first loaf, the איסור, is considered a שוגג, because he did not remember the שבועה when he ate the second loaf, the תנאי.

Therefore, Rashi continues to explain that he's

פטור מקרבן של למפרע דראשונה

דלא היתה שגגה באכילתה

He is exempt from a קרבן for eating the first loaf, because,

1.

שלא היתה שגגה באכילתה

He ate the first loaf knowingly, and there's no Korban for doing something knowingly.

2.

ואותה אכילה בהיתר היתה

At the time that he ate the first loaf it was permitted,

because he had not eaten the תנאי yet.

And, although, it was חל למפרע, he does not become חייב

חייב קרבן, because the Pasuk says בשגגה, כי תחטא בשגגה, the חטא must be at the time of the חטא.

Regarding the second loaf, Rashi explains;

אבל שבועת חבירתה לא חלה עליו

שבאכילה ראשונה היו שתי השבועות ראויות לחול

והרי שכוח הוא על שבועת חבירתה

The חלה was not חל on the second loaf, because when he ate the first loaf, which was the הראשון, he was not aware that it's a תנאי for the second loaf.

Therefore,

פטור ממלקות שניה

שלא חלה עליו השבועה תחילה

He is exempt for knowingly eating the second loaf, since it did not take effect when he ate the first loaf inadvertently. ®

7

Therefore, it depends as follows:

1

אכל זו בזדון עצמה וזו בזדון עצמה
ובשגגת חבירתה ובשגגת חבירתה
פטור

If he ate each loaf while remembering his oath not to eat it, but forgetting that it is a תנאי forbidding the other loaf, he is exempt, because

As Rashi explains;

Regarding the first loaf;

חלה עליו שבועת עצמה

שאם יאכל חבירתה יתחייב על זו למפרע

The חלה was on the first loaf, because he was aware of the שבועה when he ate it, which was the הראשון.

However, it's only חל retroactively, later when he eats the second loaf, which is the תנאי of the first loaf.

Therefore, his איסור of the first loaf, the איסור, is considered a שוגג, because he did not remember the שבועה when he ate the second loaf, the תנאי.

Therefore, Rashi continues to explain that he's

פטור מקרבן של למפרע דראשונה

דלא היתה שגגה באכילתה

He is exempt from a קרבן for eating the first loaf, because...

- 2 -

ואותה אכילה בהיתר היתה

At the time that he ate the first loaf it was permitted, because he had not eaten the תנאי yet.

And, although, it was חל למפרע, he does not become חייב קרבן למפרע,

because the Pasuk says

כי תחטא בשגגה

the חטא must be at the time of the חטא.

- 1 -

שלא היתה שגגה

באכילתה

He ate the first loaf knowingly,

and there's no

Korban for doing something knowingly.

Regarding the second loaf, Rashi explains;

אבל שבועת חבירתה לא חלה עליו

שבאכילה ראשונה היו שתי השבועות ראויות לחול

והרי שכוח הוא על שבועת חבירתה

The חלה was not חל on the second loaf, because when he ate the first loaf, which was the הראשון, he was not aware that it's a תנאי for the second loaf.

Therefore,

פטור ממלקות שניה

שלא חלה עליו השבועה תחילה

He is exempt for knowingly eating the second loaf, since it did not take effect

when he ate the first loaf inadvertently.

8 2.
 זו בשגגת עצמה ובזדון חבירתה
 וזו בשגגת עצמה ובזדון חבירתה
 חייב
 If he ate each loaf while forgetting his oath not to eat it,
 but remembering that it is a תנאי forbidding the other loaf,
 he is liable;
 And as Rashi explains, חייב, he is liable to a קרבן for the
 second oath, because;
 Regarding the first loaf;
 לא חלה עליו שבועה בתחלתה
 שכשאכל ראשונה
 היה שכוח שנשבע עליה אם יאכל חבירתה
 ולגבי שבועה דידה לא קרינא ביה האדם בשבועה
 The מעשה was not חל on the first loaf, because he forgot
 about it when he ate the first loaf, which was the מעשה
 הראשון. Therefore,
 מלקות אראשונה לא לקי
 שהרי מתחלה לא חלה עליו שבועה
 He's exempt from מלקות.
 However, regarding the second loaf;
 חלה שבועתו עליו מתחלתה
 The שבועה was חל on the second loaf, because when he ate
 the first loaf, the מעשה הראשון, he was aware that it's a תנאי
 for the second loaf. Therefore,
 חייב קרבן על השניה
 He is liable to a קרבן for the second loaf. ®

3.
 שתיהן בשוגג
 פטור
 If he ate both loaves inadvertently, forgetting entirely
 about the oaths, he is exempt, because they did not take
 effect when he ate the first loaf inadvertently.

8 2
זו בשגגת עצמה ובזדון חבירתה
וזו בשגגת עצמה ובזדון חבירתה
חייב

If he ate each loaf while forgetting his oath not to eat it,
 but remembering that it is a תנאי
 forbidding the other loaf, he is liable;

And as Rashi explains,
 he is liable to a קרבן for the second oath, because;

Regarding the first loaf;
 לא חלה עליו שבועה בתחלתה
 שכשאכל ראשונה

היה שכוח שנשבע עליה אם יאכל חבירתה
 ולגבי שבועה דידה לא קרינא ביה האדם בשבועה
 The מעשה was not חל on the first loaf,
 because he forgot about it when he ate the first loaf,
 which was the מעשה הראשון.

Therefore,
 מלקות אראשונה לא לקי
 שהרי מתחלה לא חלה עליו שבועה
 He's exempt from מלקות.

Regarding the second loaf;
 חלה שבועתו עליו מתחלתה
 The שבועה was חל on the second loaf, because when he ate
 the first loaf, the מעשה הראשון,
 he was aware that it's a תנאי for the second loaf.
 Therefore,
 חייב קרבן על השניה
 He is liable to a קרבן for the second loaf.

3
שתיהן בשוגג
פטור

If he ate both loaves inadvertently,
 forgetting entirely about the oaths, he is exempt,
 because they did not take effect
 when he ate the first loaf inadvertently.

- 9 4.
 שתיהן במזיד
 If he ate both loaves knowingly, fully aware of both oaths,
 אשניה מיחייב
 He is liable מלקות for the second oath, which took effect
 when he ate the first loaf. However,
 אראשונה
 פלוגתא דרבי יוחנן וריש לקיש
 It is a מחלוקת whether he is liable for the first loaf, since it
 as a התראת ספק, as he might not eat the second, conditional
 loaf.
 =====

- 9 4
- שתיהן במזיד**
If he ate both loaves fully aware of both oaths,
- אשניה מיחייב**
*He is liable מלקות for the second oath, which took effect
 when he ate the first loaf.*
- However,*
- אראשונה**
פלוגתא דרבי יוחנן וריש לקיש
*It is a מחלוקת whether he is liable for the first loaf,
 since it as a התראת ספק,
 as he might not eat the second, conditional loaf.*

10 The Gemara relates a conversation between עיפא and his brother אבימי, during which they discussed many Halachos of oaths, including:

1.
שבועה שלא אכלתי
שבועה שלא אכלתי
If someone swears falsely that he did not eat - in the past - and then repeats the oath, he is liable for both oaths, because
הרי יצאה שבועה לשקר
He is immediately liable for the first oath, and so it does not prevent the second oath from taking effect.

2.
שבועה שלא אוכל תשע ועשר
If someone swears that he will not eat nine figs, and he then swears that he will not eat ten figs, he is only liable for the first oath, because
אי תשע לא אכיל
עשר לא אכיל
The first oath certainly forbids eating ten figs, because to eat ten figs he must first eat nine figs, which he is already forbidden!
Therefore, the second oath was already included in the first oath, and
אין שבועה חל על שבועה

3.
שבועה שלא אוכל עשר ותשע
If he first swears that he will not eat ten figs, and then swears not to eat nine, he is liable for both oaths, because
עשר הוא דלא אכיל
הא תשע מיהא אכיל
His first oath only forbade him from eating ten, while the second forbids eating nine.

10 The Gemara relates a conversation between עיפא and his brother אבימי, during which they discussed many Halachos of oaths:

- 1 -

**שבועה שלא אכלתי
שבועה שלא אכלתי**

If someone swears falsely that he did not eat - in the past - and then repeats the oath, he is liable for both oaths, because

הרי יצאה שבועה לשקר

He is immediately liable for the first oath, and so it does not prevent the second oath from taking effect.

- 2 -

שבועה שלא אוכל תשע ועשר

If someone swears that he will not eat nine figs, and he then swears that he will not eat ten figs, he is only liable for the first oath, because

**אי תשע לא אכיל
עשר לא אכיל**

The first oath certainly forbids eating ten figs, because to eat ten figs he must first eat nine figs, which he is already forbidden!

Therefore, the second oath was already included in the first oath, and

אין שבועה חל על שבועה

- 3 -

שבועה שלא אוכל עשר ותשע

If he first swears that he will not eat ten figs, and then swears not to eat nine, he is liable for both oaths, because

**עשר הוא דלא אכיל
הא תשע מיהא אכיל**

His first oath only forbade him from eating ten, while the second forbids eating nine.

